

PARTELET

Jobb politikai munkával segítsék népművelőink az önköltség csökkentését, a bérfejelem megszilárdítását

Az elmúlt hónapokban pártunk javaslatára egyes iparágakban és az iparágakban belül számos szakmában — de más területen is — bérrendezést, fizetésemelést valósított meg kormányunk. Ez a fizetésrendezés a kormányprogramnak megfelelően nagyrészt megszüntette az egyes iparágak, s az iparágakban belül egyes szakmák bérére az önköltségek közötti aránytalanságait.

A bérek rendezése, és az önköltség csökkentése sokszázmillió forint megtakarítást jelent a dolgozóknak, az ipari munkásoknak is. Ennek folytán iparcikkben és élelmiszerben egyaránt emelkedett a fogyasztás, megnőtt a vásárlóerő. A szociális beruházások növekedése, az új lakóházak építése, a dolgozókról való mindenirányú fokozottabb gondoskodás az életkörülmények megjavulását, az életszínvonal emelkedését kézzelfoghatóan bizonyítja. Ezt az alig egy év alatt jelentős előrehaladást eddigi eredményeinkre támaszkodva tudtuk megtenni. Ezt a dolgozók zöme látja, és tudja, hogy további munkájukról függ előrehaladásunk tartóssága. Erre hívja fel figyelmünket a III. pártkongresszus tanácskozása is.

Vannak azonban dolgozók, első sorban a fegyverkezletnek, a kevésbé öntudatosak, akik — csak egyoldalúan gondolkodva — a jelenlegi

lehetőségeken túlmenően

többet akarnak és nagyobb igényekkel lépnek fel. Ezek közé tartoznak a jogtalan bérkövetelések, normalizációs követeléssel fellelők, a selejtes munkáért teljes bért követelők stb. Nem veszik figyelembe ezek a dolgozók, hogy a megfelelő ellenértékű munka elvégzése nélkül felvett pénz, amely mögött nincs termelési érték, a közönség becsapásával azonos. Az ilyen munkás nem járul hozzá szükséges mértékben a készletek növeléséhez, hanem elvesz belőle. Ugyanakkor az érdemtelenül felvett pénzzel az önköltség növekedését is elősegíti. Tudni kell, hogy a társadalom egészének életszínvonalát csak úgy tudjuk tovább emelni, ha

emelkedik a termelékenység, ha egyre több áru lesz a piacon és a boltokban, ha csökkentjük az önköltséget. Mindezek megértése nem nehéz, ha valaki elgondolkodik rajta, s ha van, aki ezt megmagyarázza. Ez a feladat elsősorban a pártszervezetekre, a népművelőkre hárul.

A pártszervezetek politikai munkája, termelési agitációja figyelemmel kell, hogy fordítson a termelési kérdések között a szocialista bérének elveinek megtartására is. Feltétlenül ügyelni kell arra, hogy végzett munkája után mindenki megkapja a jogosan járó bért, de szem előtt kell tartani a kérdés másik oldalát is és ügyelni kell arra, hogy jogtalanul, el nem végzett munkáért pénz ne kapjon. Nem egy üzemből adódott egyéb okokon kívül ezért is béráptulépés az elmúlt hónapokban. Gerő elvtárs kongresszusi felszólalásában elmondta, hogy országosan több mint 830 millió forintot tett ki az elmúlt kilenc hónap alatt a jogtalanul felvett bérek összege. Csongrád megyében az 1954-es év első negyedévi időszakában 4 millió forint béráptulépés volt s emellett az üzemek jelentős része tervét sem teljesítette.

Mit jelentenek ezek a tények? Többek között azt is, hogy kevésbé áru jut a piacra és emelkedik az önköltség. Érthető, ha mi azt akarjuk, hogy

tovább emelkedjen az életszínvonal,

akkor ezt az állapotot tovább nem tarthatjuk fenn, éppen a dolgozók érdekei miatt. A népművelők, a pártcsoportbizalmiak, az öntudatosabb pártönkivül dolgozók ilyen és hasonló módon magyarázzák meg a jogtalan követeléssel fellelőknek, a munkafegyverkezlet lazítóinak viselkedésük káros hatását. Leplezzék le munkatársaik előtt azokat, akik a közönség rovására kívánnak maguk számára előnyöket biztosítani. Az ilyen jelenségekkel szemben nem hallgathatnak a pártmunkások.

Nemrég történt a Ládagyárban: az egyik, a gépek anyaggal való

ellátását végző hattagú brigád tagjai huzamosabb ideig normalizációt követeltek, azzal érvelve, hogy keveset keresnek. Ez valóban így is volt a brigád tagjainak rossz munkamódszere miatt. A pártszervezet és a vállalat vezetősége többször beszélt a brigád tagjaival, hogy kérésük nem indokolt: dolgozzanak más munkabeosztással, ne pedig a régi idők óta megszokott módon. Azt is megmondták, hogyan. A brigád tagjai hallani sem akartak erről és továbbra is hajtották indokolatlan kívánságukat. Mikor a vállalat vezetősége határozottan kijelentette, hogy azt nem hajlandó teljesíteni, a javasolt módszer szerint kezdtek dolgozni. Kérésük csakhamar 1000, 1300 forint fölé emelkedett. Saját magukat okolták ezután, hogy

nem hallgattak hamarabb a jó szóra,

mert eddig is több ezer forinttal károsították meg magukat. »Bárcsak hamarabb megfogadtuk volna a párt tanácsát, a népművelők szavát« mondták egymásnak fizetés alkalmával.

A népművelők és a pártcsoportbizalmiak legyenek mindig tájékozottak a munkafegyverkezlet, az önköltség alakulása és a munkabér kérdéseiről, mert csak így tudnak eredményes politikai munkát végezni s a jogtalanul hangoskodókkal szemben meggyőzően fellépni. Magyarázzák meg mindig, amikor szükséges, ezeknek a követeléseknek hátrányát és veszélyét. Persze a termelés vezetői és irányítói biztosítsanak mindenkor zavartalan munkalehetőséget, tanácsaikkal segítsék a dolgozókat, gondoskodjanak biztonságos munkakörülményekről és a dolgozók jogos igényeinek kielégítéséről. Akkor meg tudják érteni a dolgozókkal, hogy ha valaha, akkor most érdemes dolgozni a tervek teljesítéséért, a kormányprogram célkitűzéseinek megvalósításáért, amely a társadalom egészének és saját jólétüknek további emelkedését jelenti.

(G. J.)

Eden elnökölt a genfi értekezlet csütörtöki ülésén

Hírek Genfből

A genfi értekezlet csütörtöki zárt ülésén Eden angol külügyminiszter elnökölt. Ez volt az indoknál kérdés rendezésének szentelt 11. zárt ülés.

A Svájci Távirati Ügynökség jelentette, hogy Eden angol külügyminiszter szerdán látogatást tett Molotov szovjet külügyminiszternél. A két külügyminiszter tanácskozása másfél óráig tartott.

Morgan Phillips, az Angol Munkáspárt főtitkára — mint már közöltük — szerdán délután Genfben érkezett. Morgan Phillips a repülőtéren a Kínai Népköztársaság megbízottja fogadta. Az Angol Munkáspárt főtitkára csütörtöki beszédét folytat a Kínai Népköztársaság képviselőivel.

A megbeszélés célja a Kínai Népköztársaságba küldött angol munkáspárti küldöttség utazásának előkészítése. A küldöt-

ség — mint ismeretes — Attlee és Bevan vezetésével ez év augusztusában látogat el Kínába.

Genfi nemzetközi körök nagy jelentőséget tulajdonítanak a munkáspárti küldöttség kínai útjának és hangsúlyozzák, hogy a látogatás, amelyre a jelek szerint Churchill miniszterelnök hallgatóságos beleegyezésével kerül sor, lényegesen előmozdíthatja a London és Peking közötti rendes diplomáciai kapcsolatok létrejöttét, a nagykövetség kicserélését.

Az Indokínában harcoló felek katonai képviselői, akik szerdán tartották első érdemleges genfi értekezletüket, csütörtökön délután újabb megbeszélésre ülnek össze.

Eden angol külügyminiszter szerdán fogadta Krisna Menont, Nehru indiai miniszterelnök személyes képviselőjét.

Az Egyesült Államok Kommunista Pártjának nyilatkozata az Eisenhower-kormány Guatemala ellen irányuló politikájáról

(MTI) Az Egyesült Államok Kommunista Pártjának országos bizottsága a napokban nyilatkozatot adott ki, amelyben hangsúlyozta, hogy az Eisenhower-kormány politikája Guatemalával szemben veszélyezteteti a nyugati félteke békéjét.

A nyilatkozat a többi között hangoztatja:

Eisenhower és Dulles most megkísérli, hogy »felszabadítsa« Guatemalát a guatemalaktól. Összeszűrték a levét Nicaraguá, Honduras és a Dominikai Köztársaság fasisztabarát kormányával, hogy rábírák Latin-Amerikát, harcoljanak a latinamerikaiak ellen, fegyveres támadást indítsanak a demokratikus Guatemala ellen és polgárháborút robbantsanak ki.

Mindez annak a »szent kereszt-háborúnak« a része, amelynek célja, hogy olcsó munkaerőhöz jussonak és biztosítsák a

»United Fruit Company« amerikai milliárdos vállalat aralmát.

A Guatemala megtámadására vonatkozó terv saját országunkat is veszélyezteti. Ha e terv sikerrel járna, ez azt jelentené, hogy közel határainkhoz új Korea, vagy Indokína jönne létre.

Országunk minden dolgozójának rá kell bírnia szakszervezetét, tiltakozzék az amerikai milliósok kormányának azon kísérlete ellen, hogy a guatemalai népre ismét rákényszerítsenek egy fasiszta, szakszervezetellenes kormányt.

Minden demokratikus gondolkodású és békeszerető amerikai késedelem nélkül tiltakozzék Eisenhower elnökkel, követelje: »El a kezektől Guatemalától!« és emelje fel szavát azért, hogy szűnjön meg a Wall Street-nek a latinamerikai népekkel szemben folytatott politikája!

Rövid külpolitikai hírek

Moszkva (TASZSZ) Az OSZSZSZK Legfelső Tanácsának 5. ülésén június 2-án befejezte munkáját.

Az OSZSZSZK 5. ülésén az OSZSZSZK 1954. évi költségvetését.

Az OSZSZSZK 1954. évi költségvetésének bevételi előirányzata 66.664.732.000 rubel, kiadási előirányzata pedig 66.592.993.000 rubel.

A Legfelső Tanács jóváhagyta a Legfelső Tanács Elnöksége által a 4. és 5. ülés közötti időben hozott törvényrendeleteket is.

★

Párizs (MTI). A francia expedíciós hadtest közleménye is kénytelen elismerni, hogy az expedíciós csapatokat Patet Lao területén újabb vereségek érték. E szerint a franciák — »feladták« védőállásukat, Paksetől 40 kilométernyire délre a Mekong folyó balparján. A folyó képezi a határt Patet Lao és Thaiföld között. A visszavonuló francia csapatok, amelyek kénytelenek voltak maguknak utat törni a patet-laoi néphadsereg ostromgyűrűjén át, érzékeny veszteséget szenvedtek.

★

Szofia (BTA) Miután aláírták a Bulgária és Görögország közötti diplomáciai kapcsolatokról újrafelvetéléről szóló egyezményt, a Bolgar Népköztársaság külügyminisztériuma a bolgar kormány megbízásából Kosztja Lambrev Dinevet athéni ideiglenes ügyvivővé kinevezte és egyidejűleg várja a görög kormány beleegyezését, hogy meghatalmazott minisztert nevezzen ki.

★

A reakciós lapok a szélsőséges uszítás hangján írják az Angol Munkáspártnak Kínába utazó küldöttsége ellen. A Washington News azt írja: »Attlee és társai ezzel a látogatással előre jelszik, hogy ha pártjuk ismét kormányra kerül, akkor teljesen egyenrangú hatalomként kezel majd a »vörös Kínát«. Márpedig ez az ellenség nyílt és tudatos támogatása, ami veszedelmesen alkalmazzák az angol-amerikai viszonyt«.

Nagy segítséget adott a zenekultúra fejlődéséhez a vidéki színházak operarészlegeinek szegedi konferenciája

Az opera egyike a legnépszerűbb, s a legszélesebb tömegekhez szóló zenei műfajoknak. Hazánkban az operai előadóművészet fejlődését és a tömegek zenei művelődését emelő tevékenységét sokáig gátolta az a körülmény, hogy az országnak egyetlen operát játszó színháza volt, amely csak a legfelsőbb társadalmi rétegek igényeit elégítette ki. Csak a felszabadulás után kultúrpolitikánkban végbemenő forradalmi változások tették lehetővé, hogy kulturális életünknek ezen a területén is dönn fordulat történjen. A fejlődés mai fokát legjobban az a tény mutatja, hogy Budapest két állandó operát játszó színháza, az Operaház és az Erkel Színház mellett

az országos igényeknek megfelelően egymás után épülnek ki az operakultúra vidéki központjai is.

Legmesszebbre nyúló hagyományai ennek éppen Szegeden vannak, ahol közvetlenül a felszabadulás után a Nemzeti Színházban belül külön operarészleg alakult, átmeneti visszaesés után 1950-től kezdve ismét megkezdődtek a rendszeres operaelőadások.

Az első nagy lépések a vidéki operakultúra megteremtése terén tehát megtörténtek. A soron következő feladatok — az eddigi eredmények megszilárdítása és a siker kezdet lendületét továbbfejlesztése — szerteágazó művészi és anyagi problémákat vetnek fel. Mindezen kérdések megvitatására tartották meg Szegeden az operát játszó vidéki színházak konferenciáját, melyen a színházak képviselői kívül résztvettek a Népművelési Minisztérium, a budapesti Operaház, a Zeneművészek Szövetsége, a helyi párt- és állami szervek, a zenei élet képviselői is.

A konferenciát vasárnap délelőtt a Hungária emeleti termében Csillag Miklós, a szegedi Nemzeti Színház igazgatója nyitotta meg. A bevezető hozzászólást Vincze Gergelyné, a Népművelési Minisztérium kiküldötte tartotta. Elmondta, hogy az ország zenei életének decentralizációja lényegében az idei évadban valósult meg a vidéki operaközpontok létesítésével.

Röviden értékelte a szegedi, a debreceni és a miskolci operatársulat munkáját. Szegedről szólva rámutatott arra, hogy komoly fejlődés történt az opera realista előadásmódja felé.

A szegedi operaegyüttes négyéves fejlődését Paulusz Elemér karnagy ismertette. Beszámolója nyomán meglevenedtek az az eredményekben gazdag munka, melyet a színház a Traviata szerény keretű 1950. évi bemutatójától kezdve az idei évad Bohémélet és

Anyegin bemutatójáig végzett, sok nehézség közepette, sokszor minimális anyagi feltételek mellett. Felsorolta azokat a legfontosabb tennivalókat, melyek a további fejlődés feltételei.

Gondoskodni kell a színház énekeseinek az országos versenyekbe való bekapcsolásáról, hangversenyszereplésekről, a budapesti Operaházban vendégfellépések biztosításáról.

A magánénekesek továbbképzésére is megfelelő eszközöket kellene találni.

Blum Tamás a debreceni, Mura Péter a miskolci színház karnagya színházuk operaegyüttesének eddigi eredményeiről és problémáiról számoltak be.

A hétfő délelőtti vitában felszólalt Simon Albert, a szegedi Nemzeti Színház karnagya, aki a zenekar túlterhelésének problémáival foglalkozott. Ismertette a zenekar jövőévi gazdag hangversenyprogramját.

Tóth Aladár, a budapesti Operaház igazgatója értékelte ezután a vidéki színházak eddigi munkáját. Elmondta, hogy a vidéki operakultúráért vívott harc a magyar színházi kultúrának egy olyan új hőskora, mint valamikor Déryné idejében volt. Felhívta a figyelmet arra, hogy milyen fontos a színházban belül a drámai és a zenei részleg együttműködése, a szöveti operakultúra magas színvonalát is ez a kölcsönös együttműködés segíti elő.

Rámutatott arra, hogy a vidéki kultúrközpontoknak a nemzeti kultúra fejlesztésében különösen fontos szerepük van, a fővárosban még ma is elég erős a kozmopolita befolyás. Befelezésül meleg szavakkal emlékeztet meg arról a mély hatásról, melyet rá a szegedi színház Anyegin előadása tett.

Simon Béla elvtárs, a Szegedi Városi Pártbizottság agit. prop. titkára felszólalásában rámutatott arra, hogy a színház megoldásra váró kérdései hogyan kapcsolódnak a politikai kérdésekkel, s mit kell tenni a színház pártszervezetének, párttagjainak, hogy a soron következő feladatokat a színház megoldhassa.

A vitában még sokan felszólaltak, ismertették eddigi tapasztalataikat, értékelték a szegedi színházban megtett előadásokat.

A háromnapos vita és tapasztalatsere közel hozta egymáshoz a vidéki színházak vezetőit, tagjait, a fejlődésünkkel járó nehézségeket a felettes szervek megismerheték, munkájukhoz újabb lelkesítő távlatokat kaptak, s a párt- és állami szervek fokozott segítségével a következő évadban a fejlődés újabb állomásai felé indulhatnak el.

ERDŐS JÁNOS

Fogarasi Béla Kossuth-díjas akadémikus nyilatkozata

Fogarasi Béla Kossuth-díjas akadémikus nyilatkozott a Magyar Távirati Iroda munkatársának. Nyilatkozatában többi között hangsúlyozza:

A Magyar Dolgozók Pártja III. kongresszusa minden tekintetben beváltotta azokat a reményeket, amelyeket a haladózselemű tudományos értelmiség hozzáfűzött.

A Központi Vezetőség beszámolójának, a kongresszus határozatainak fényében világosan állnak előttünk a magyar tudomány legfontosabb feladatai a fejlődés következő szakaszaiban.

Ahhoz, hogy a tudomány e várokozásoknak megfelelőhessen, állandóan együtt kell haladnia országnak egész társadalmi fejlődésével. A tudomány akkor tudja igazán a népet szolgálni, ha művelői

minél szorosabb, minél bensőbb kapcsolatba kerülnek népünk egész életével.

A kongresszus egyik fontos célkitűzése ebben a tekintetben is új távlatokat nyit, amikor a népi demokratikus erők leg szélesebb összefogását, a Függetlenségi Népfrontba való tömörítést hangsúlyozza.

A tudományos értelmiségnek aktív részt kell vennie a nemzeti egység jegyében álló Népfront életében, hozzá kell járulnia annak megszilárdításához, eszméi tartalmának gazdagításához, elmélyítéséhez. A Magyar Tudományos Akadémia tagjai, az akadémia bizottságokban tömörül, széles tudományos aktív és egész tudományos értelmiség mindent megtesz, hogy képességei szerint kivegye részét a kongresszus határozatainak megvalósításából.

A francia nemzetgyűlés hadügyi bizottságának ülése

Párizs (MTI). A francia nemzetgyűlés hadügyi bizottsága, amely egyhangúlag Joinville tábornok kommunista képviselőt választotta meg az ügy előadója — kedden foglalkozott Raymond Guyot kommunista képviselő pártja nevében benyújtott javaslatával, amelyben indítványozta, hogy a tényleges szolgálatát teljesítő korosztályt július 14-ére, a nagy francia nemzeti ünnep napjára szereljék le.

Az ülésen a francia nép hangulatára rendkívül jellemző és a parlamentáris rendszerben ritka történet.

A hadügyi bizottság egyetlen

tagja sem jelöltette magát és nem javasolt senkit sem előadóvá egy De Saivre képviselő által előterjesztett indítvány ügyében.

De Saivre a második világháború idején Pétain kabinettjében volt és azt a javaslatot terjesztette elő, mondia ki a nemzetgyűlés, hogy „Dien Bien Phu védelmezője” érdemelte a haza dícséretét.

A hadügyi bizottság ülésén Bartolini kommunista képviselő megemlékezett az St. Etienne-i, Tulle-i és Chateauroux-i fegyvergyárak 72 munkásának ügyéről, akiket kommunista meggyőződésük miatt elbocsátottak.